

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy óra . . . 1 fnt 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyilvántartási oszlopok garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A függetlenségi pártról.

A kormány vidéki felhivatalosai érdekes cikket hoztak közelebbi számukban. Az illető cikk közlése körülményeiből azt kell következtetnünk, hogy az Budapesten és pedig valószínűen a miniszterelnökség sajtó-irodájában készült, egy szóval a sugalmazottság színezetét viseli magán.

Ez a cikk a függetlenségi párt és a néppárt helyzete között von párhuzamot, s míg az utóbbiról, a valónak megfelelően, constátálja, hogy a Lep-sényi-féle töredéknek a sokat hangoztatott 29 pont devise alatt végebe ment saccsoja a párt egységét és hitelét alaposan megcsorbitotta, addig az öröm kifejezésével emlékezik meg arról a consolidatorról, a mibe a függetlenségi párt viszonyai visszatérni látszanak.

Talán nem megyünk messze a banalitásban, ha annak az érdekes cikknek e szinte meglepő hangjában színlén az új aera hatását fedezzük fel.

Pedig nem szívesen vesszük magunkra a látszatot, hogy erőnek erejével reá akakarjuk disputálni közéletünkre annak a változásnak bekövetkezését, a melynek szerintük is legfeljebb küszöbén állunk.

De másfelől eltagadhatatlan, hogy idáig hiában kerestünk a többség elveit valló publicistikában olyan nyilatkozatot, mely a függetlenségi pártról, annak törekvéseiről ha is nem dicsérlettel, de legalább méltányló elismeréssel emlékezett volna meg. E helyett már jó eleve és apodectice kimondatott a pártra a kormányképtelenség anathemája.

Egész közhitte suggerálták ezt a theoriát bizonyos körök előtt. Sőt utoljára magában a függetlenségi pártban is tért hódítot, sőt a megközelíthetetlen elvűség glóriájától vétetett körül a politikai asketizmusnak az az álláspontja, hogy a pártban nem kell a kormányzás feladataiban való tényleges részvételre gondolnia, elég részéről, ha fentartja és a jövőnek átszolgáltatja magukat a függetlenségi törekvéseket.

Ez a tantétel provokálta aztán secessiora a függetlenségi párt neologjait, a kik természetellenesnek találták az elvhűség korollariumaként tekintett modulatlanúságot és avval szemben a párt aktióképességének, a mindennapi életben való jelentőségének és a kormányzat átvételére való alkalmasságának a fokozására kívánták reávezetni pártjukat. Megspékelve némely szemé-

lyes vonatkozású motivumokkal, ez az ellentét volt az, a mi több éven keresztül keservesen marczangolta a függetlenségi párt egységét s következményeiben megbénította tevékenységét, sőt már-már discredítálta komolyságát is.

És a többség soraiból eleddig léha kárörömmel nézték ezt a nemzeti szerecsenlenség jellegével bíró processust.

Tisza Kálmán legnagyobb szónoki sikereként tekintette, midőn a függetlenségi pártot különböző frakciókat kategorizálva, azokat egymással szembe állította. Wekerle egyenesen a függetlenségi párt bomlasztására irányuló szándékkal vetette be politikai életünk forumát az egyházpolitikai kérdések bombáját. Bánffy Dezső pedig agent provocateurokkal rakta meg a függetlenségi pártot, hogy belülről is réseket üssön annak politikai integritásán.

Annál meglepőbb, hogy a kormánypárti sajtó ma úgy beszél a függetlenségi pártról, mint a melynek consolidatioja feltétlen szüksége közéletünknek.

Ez a beszéd egy rég hallott dalam már-már elfelejtett utolsó akkordját hozza füleinkbe. Az 1896 évi választások vad viharának elűlése után hangzott volt el ez a dallam, a mely Beksics Gusztávban találta meg szerzőjét. Azt írta volt akkor ez a nagy-névi publicista, hogy az elkecseregett ellenzéknek meg kell kezdenie reorganisatióját és a kormánypártnak kötelessége kezét nyújtani a reorganisatió munkájához. Hát ez a nemes hang egészen méltó volt Beksich egyéniségéhez, de nem illet az akkori viszonyokhoz. A befentesség beneficiumai nem azt illették, a ki így beszált. A ki durvábban tudott gyanusítani, vakmerőbben tudott rikkantani: azé volt az első hely a publicistikai glédában. És voltak apró Szócs Pálók és egyéb politikai kólor lovagok, a kik igyekeztek is kiemelni ezt az elsőséget.

A kormánypárti hangja bácskaiassá lett. A komoly érvelés helyét elfoglalta hasábjain az éretlen élcelődés és a szemérmetlen gyanusítás. A fenegyekeskedés divatját élte.

És most a kormánypárti sajtóban a függetlenségi párt consolidatióját mint örömdetes dolgot emlegetik.

„Welche Wendung durch Gottes Fügung“ — mondhatjuk rá a néhai német császár szavaival. De a megírepetés szavaihoz hozzácsatoljuk az

elismerés szózatát, a miért a régi Deák-párti politika nemesebb észjárásának ez a megnyilatkozása épen a függetlenségi párt soraiból tör utat.

Am a helyzetnek az a változása, melyről szerintünk ez a nyilatkozat is tanuskodik, az eddigimél fokozottabb és természeténél fogva elutasíthatatlan feladatot hárít a függetlenségi párt vállaira is. A consolidatió állapotát állandósítania kell és fel kell használnia minden irányban. Egyfelől félretéve minden dogmákon nyargaló orthodoxyát, tevékenysége teljes súlyával át kell vetnie magát az orthodoxya füledt levegőjü ödujából a gyakorlati politika tágas mezejére, másfelől megnyilatkozásaiban is, úgy és akként, hogy a közkormányzatra való képességét már eleve dokumentálhassa.

Dr.

Politikai hírek.

A kultuszminiszter — korona ügyész. Budapestről igen érdekes dolgról értesitenek. E szerint az új bünvádi eljárás életbeléptetésével az ország *koronaügyészét is kinevezik.* Ezzel a díszes állással, *Wlassics Gyula* közoktatásügyi minisztert kínálják meg. Wlassics, ha koronaügyész lesz, viszsza — első szerelméhez, az ügyész-séghez. A közpályán, mint alügyész kezdte meg működését; volt miniszteri titkár, főügyész helyettes s az egyetemen a büntető jog tanára. Alügyész korában írta meg a tetességek és részesség tanát, a melyet az Akadémia a Sztrakay-díjjal tüntetett ki. Ezenkívül a büntetőjogi irodalmat számos munkával gyarapította, ilyenek: A bünvádi eljárás alapelvei, Új irányok a büntető jogban stb. A koronaügyészi állásra Székely Ferencz kuriai bírót s Hammerberg Jenő budapesti főügyészt is emlegetik.

A bolgár fejedelem Bécsben.

A bolgár fejedelemnek bécsi látogatására vonatkozólag beavatott helyről azt jelentik, hogy már régebbi idő óta fáradoznak illetékes helyen azon, hogy az Ausztria-Magyarország és Bulgária közti viszonyt barátságosabbá alkítsák. Midőn Ferdinánd fejedelem azt a kívánságát fejezte ki, hogy Bécsbe való utaztában a királyt meglátogathassa és ezt a kívánságát a királylyal közölték, a király elrendelte, hogy a fejedelem látogatását *hivatalos jelleggel ruházzák fel* és hogy a fejede-

met, mint király vendégét, *fejedelemhez illő tisztelettel fogadják.* E látogatás tehát, a fejedelemnek elismerése után történt utólagos bemutató látogatásnak tekintendő.

Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter a kisiparosok szövetségését elősegítendő, kilencz uj kisipari szövetséget létesíthetéseire 30 ezer forintot *bocsájtott rendelkezésre* és egyuttal elrendelte, hogy az államilag segélyezett kisipari szövetségek az országos szövetségeti központba, mint tagok belépni tartóznak.

Br. Nopcsa Elek beszámolója. Br. Nopcsa Elek, a szászvárosi kerület országos képviselője, e hó 24-én tartotta meg beszámoló beszédjét Szászvárosban, a „Transilvania” nagyertermében. A párhívek közepes számban jelentek meg képviselőjüket meghallgatni. A hallgatók magyarok és szászokból teltek ki, mert az oláh uraságok, a passzivitás értelmében ez alkalommal is üszrogva távol maradtak. Báró Nopcsát a pártelnök Simon Ferencz gimn. igazgató indítványára egy többtagu bizottság hívta meg beszámolójának elmondására. A képviselő ur beszédéből, melyet a lefolyt országgyűlési ciklus működéséről mondott, megtudtuk, hogy tántoríthatlan híve a 67-es alpnak és az Ausztriával megkötendő gazdasági kiegyezésnek. Feltétlen híve, mert szerinte egy külön szakadás végzetessé válhatna mindkét államra nézve. Ausztriában az iparosok, nálunk a birtokos gazdák tönkretünának. Beszédje végén a nagy port felvert *intendási állástól megváltásról is szólt és emlékezett.* Felenlíti, hogy az ő *uralma alatt a színházak deficit nélkül működtek, s az ellene indult támadások a fel nem vett, vagy elbocsátott művészek családjaitól indultak ki.* A hallgatóság egy része e kijelentéseket mosolyogva fogadta. Az éljenzéssel fogadott beszámoló után a szászok kedvéért németül is elmondotta a báró ur, Vitus Lajos tanár állott fel szólásra, ki mint mondá ős mameluk és gyönyörűséggel telt el a hallgatók felett, mit köszön a párt nevében és a nemes báró pártfogását kéri, továbbra is a kerület és város részére. Ezután Simon Ferencz pártelnök indítványára. Szóll Kálmán ő excellenciájának ez alkalomból üdvözlő sürgönyt menesztettek. Estve a „Transilvania” nagy termében társas vacsora volt, hol hazafias magyar és német pohárköszöntőkben nem volt hiány.

(K—s.)

Osztrák válság.

Bécs, szept. 25.

Holnapra várják a mérvadó esek ideérkezését és ezek közül különösen *Engl* dr.-t, az ifjú cseh klub elnökét, Skarda dr.-t és másokat. Ezekről függ majd, vajon komolyan veendő-e a cseheknek az a fenyegetése, hogy semmiesetre sem támogatnak hivatalnokminiszteriumot, mert a Liechtenstein-féle kombináció ma már teljesen elejtettnek tekintendő.

A kalauz látta, hogy szabad ember vagyok, vállalt vonogatva távozott. Az asszonyok mérgelődtek és egészen hangosan beszélgettek bizonyos neveletlen egyénéről, a kik nem ismerik az illetet, azután faragatlan emberekről, a kikkel manapság oly gyakran találkozok az ember. De csak hagyni kell az asszonyokat, a mikor fecsegnek, a meddig nekik tetszik.

— És nem volt önnek sohasem baja a rendőrséggel?

— Hát olykor olykor, így a multkoriban a vasuti alkalmazottakkal. Egy szép napon eltévedtem az utvonalon s ha megvártam volna a legközelebbi állomást, elvesztettem volna egy egész napot, gondolja csak meg, más vonatra szállni, azután megint várni a másik vonatra, mennyi kellemetlenség. Mint-hogy nem voltunk az állomástól még tovább 100 lépésnyire, egyszerűen meghúztam a vészféket, a vonat megállt és én szépen leszálltam. És gondolja csak, hát nem a bíróság elé állítottak. No lám, tehát a vészféket nem az emberek, hanem a kutyák számára rendezték be, az ördögbe is, mégis csak fura világ. Bizony engem szépen elítéltek, főlebezttem az ítélet ellen, semmiségi panaszt emeltem, végig jártam minden fórumot egészen az államtanácsig.) Hasztalan.

Ebben a pillanatban éppen egy kerítés előtt mentünk el, mely mögött érett gyümölcs élénk vágyat gerjesztett bennünk; azonban egy főirat a bejárat előtt ezt hirdette:

*) Közigazgatási hatóság, megfelel körülbelől a mi közigazgatási bíróságunknak.

A parlamentben ma Fuchs dr., a képviselőház elnöke és a két alelnök tanácskozott, a mely tanácskozáshoz később két délszláv képviselő is csatlakozott. A tanácskozás csak rövid ideig tartott.

Az alkotmányhű nagybirtokosok pártjához tartozó képviselők szintén tanácskozássra gyűltek ma egybe, de a tanácskozás már egy magánházban folyt le.

A király ma Schönbrunn nem hagyta el. Itt fogadta *Goluchovszkit*, azután *Liechtenstein* Alfréd herceget, a ki beszámolt sikertelen fáradozásairól, később Dípaulit, majd ismét Goluchovszkit fogadta.

A döntést a válságban holnapra, vagy legkésőbb holnaputánra várják. Hangsúlyozzák, hogy Thun gróf, a ki ma fivérével Quassitsban (Morvaország) időzött, teljesen kegyvesztett lett az udvarnál.

Az új kiegyezés valószínűleg csak szerdán fog a Wiener Zeitungban megjelenni.

Az új kormányba Koerberet, Clary grófot (Stiria helytartója, a kit hí szerint szintén fogadott a király) és Bylandtot jelölik és pedig mint egy hivatalnok-miniszterium tagjait.

Liechtenstein hercegnek kettős feladata lett volna: Első sorban a jobbpártokat, főleg pedig az ifjú cseheket arra bírni, hogy a békülékény hangulatnak bizonyítékát szolgáltatassák olyképp, hogy hozzájáruljanak a nyelvrendeleteknek megszüntetéséhez és egy alkalmas kerettörvény megteremtéséhez. Missziója] erre nézve hajótörést szenvedett az ifjú csehek makacs ellentállásán.

Liechtenstein missziójának második része az lett volna, hogy az összes pártoktól garanciát nyerjen arra nézve, hogy a Magyarországgal való kiegyezésnek parlamentáris uton való tárgyalása lehetővé fog tétetni, másrészt, hogy ezen kiegyezési javaslatok a 14. §. alapján életbeléptetett alakjában vagy legalább csakis kevés változtatással fogadtassanak el a parlament által. A misszinónak eme része pedig a balpártok szolidaritása folytán szenvedett hajótörést.

Igy tehát Liechtenstein herceg, a ki eleinte koalíciós, később azonban és nevezetesen ma, osztrák jobbpárti miniszterium összehozatalán fáradozott, *eredmény nélkül tett kísérleteket.* Körülbelől úgy áll a dolog, hogy *sem az ifjúcsehek, sem a németek* nem kívánnak hivatalnok miniszteriumot és azzal fenyegetődnék a mai lapok is, hogy egy ilyen hivatalnokminiszteriumnak nem szavaznának meg a kiegyezést. Ezt azonban mérvadó körökben teljesen irrelevánsnak veszik, mert a Magyarországgal való kiegyezés referálásán kívül nagy munkaprogramja van még Reichsrathnak és így betelnék legalább két-három hónap, míg a kiegyezés letárgyalására kerülne a sor.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Szeptember 25.

Egy szabad ember.

(Franziából.)

Egy igazi szabad ember?

Valóban az. Nem állítom ugyan, hogy sokáig marad; sőt mi több, arra is vannak kilátásai, hogy el is vesszi a szabadságát, mindazonáltal ez mit sem változtat a dolgon.

Utazás közben találkoztam vele egyszer, éppen a mint Marseillesbe igyekeztem. Igen közlékeny volt s csakhamar megismerkedett hajlamaival és elveivel. Mindenben az ő független szelleme és gondolkodásmódja, szabadságérzete és szeretete nyilvánult. Ez lepett meg inkább.

— Én a legszabadabb ember vagyok az egész világon és borzadok mindentől, a mi a szabadságot legkevésbé is korlátozza. Irtozom a sok „Tilalom”-tól és „Figyelmeztetés”-től, a melyekkel az ember lépten-nyomon találkozok. Én is azt tartom, a mit Rousseau, hogy az ember jónak született, csak a sok óvintézkedés és rend rontotta el. Becsületemre mondom, undorító köztársaságban vagyunk az ember nem tud tisz lépést se tenni a nélkül, hogy érthetetlen és ostoba tilalmakba ne ütközzék. A minap hogy jártam? Toulonban voltam, a hova egyszerű-másszor üzleti dolgaim hívnak; színházba mentünk egyik barátommal, egyszer csak azt veszem észre egy kis ajtó felett: „Itt az

idegeneknek tilos az átjárás.” Micsoda jögon tiltják meg itt az átjárást? Vagy talán egy tisztességes ember nem ér annyit, mint holmi komédiás? Én beléptem; majd megtanítom őket.

— És azután?

— És azután? Semmi. Hanem eltévedtem a kulisszák mögött s így a darab egy felvonását elszalasztottam; de legalább megmutattam, hogy szabad ember vagyok, a ki nem hagyja magát oly könnyen megijeszteni. Különbben az már elvem, hogy ha valahol az ajtóra látom írva, hogy „a belépésnél tessék kopogni”, ott azért sem kopogok. És ez még mindig sikerült is. Ott, a hol az van „erősen csengetni”, azért sem csengetek; majd megtanítom én azokat az embereket, kik oly nagyon szeretnek rendelkezni és igazgatni.

De várjon csak, mindjárt mondom Önnek egy esetet. A vasuti részvényesek úgy látszik feladatokat tűzték ki, hogy a közönség legnemesebb érzelmeit minél inkább sértsek és őt bosszantsák. Tilos a dohányzás, a padozatra köpni, szemetet csinálni, a pályára szállni, mielőtt a vonat teljesen megáll. Tudja, hogy szoktam ezekkel a figyelmeztetésekkel bánni? Egyszerűen áthágom őket. Ez a jellemem. Szánt-szándékkal dohányzom, noha lelkemre mondom, mindig rosszul lesznek tőle. Köpködöm bárhol, a mikor tetszik, vagy vásárok üres palackokat és azokat dobálom ki az ablakon és leszállok, még mielőtt a vonat beér az állomásra.

Egynehányszor — igaz, hogy majd kitértem a nyakamat, de az a tudat vigasztal,

hogy legalább egy szabad ember nyakraválója szakadna el. De ez még semmi. Harmadosztályu jegyet váltok és első osztályban utazom.

Hát azután még mi, valamelyik kocsi ablakára ki van függesztve „női szakasz”. Miért női szakasz? Hát van férfi szakasz is, vagy — teszem azt — pápi szakasz. A francia udvariasság ürügye alatt újra vissza akarják állítani az előjogokat, az érdemetlenek előnyben való részesítését. No várjatok csak! Egy napon szépen letelepedtem a női szakaszba. Két utas volt már bent a másik nemből. Udvariasan azt mondják nekem:

— Bocsánat uram. Ön téved, itt női szakaszban van.

— Valóban! Igen örülök, hogy női szakaszban utazhatom és rágyújtottam egy jó szivarra.

Ezek a henczegők a kalauzt hívják, a ki minden áron kényszeríteni akar a leszálásra.

— Uram, önnek nem ide kell beszálnia, ez női szakasz, itt csak egyedül nők vannak.

— Már mondták nekem, de ez tévedés, mert itt nem egyedül nők vannak többé, miután most én is társaságukban vagyok és mulattatom őket.

— De miután ön dohányzik, át kell mennie a dohányzóba.

— Én nem megyek a dohányzóba, az büzös, ott érzik a komisz dohány szaga. Nem úgy van? Én jól érzem itt magam és itt is maradok, minél előbbi viszontlátásra mi?

Tény az, hogy valamennyi párt nagy tevékenységet akar kifejtetni és ha azon két-három hónap alatt az ellentétek elsimulnának, semmi sem állaná útját annak, hogy a míg a kiegyezés kerülne szőnyegre, parlamentáris kormány váltsa fel a hivatalnok-miniszteriumot.

Igy tehát, bár ma este némely oldalról még mindig hangoztatják a Leichtenstein-féle kombinációt, általános mégis az a meggyőződés, hogy holnap vagy holnapután a hivatalnok-miniszterium kinevezése meg fog történni.

Bécs, szept. 25.

A kabinetalakulás még mindig nagy akadályokba ütközik főleg azért, mert ugyszólván lehetetlenül vált parlamentáris miniszteriumot alakítani, a mi pedig, mint tegnap jeleztem, a korona kívánságának felel meg.

Az alkotmányhü nagybirtokosok, a kiknek közreműködésére a korona első sorban reflektált, semmi szín alatt nem akarják egyik vagy másik képviselőjüket arra felhatalmazni, hogy egy parlamentáris kormányban részt vegyen és pedig azért, mivel ilyen parlamentáris kormánynak ez idő szerint csak nagyon rövid életet jósolhatnának.

Liechtenstein Alfréd herceg missziója, dacára annak, hogy a mai estilapok azt mondják, hogy ez még véget nem ért, mégis teljesen mellőzöttnek tekinthető, mint azt a hercegezhöz nagyon közel álló oldalról tudom.

Chumetzky bárót Bécsbe szöktették és pedig valószínűleg azért, hogy még egy utolsó kísérletet tegyen arra, hogy az alkotmányhü nagybirtokosságot reábirja, hogy közreműköd-jék rendezett parlamentáris viszonyok helyreállítására érdekében.

A keresztény-szoezialista kombináció is véget ért, mert a Magyarországgal való kiegyezést e párt semmi szín alatt sem akarja megszavazni. Így tehát a jobboldali pártokra támaszkodó miniszterium volna kilátásba véve azzal az egy kivétellel, hogy alkotmányhü nagybirtokosság nem venne részt a kormányban. Az alkotmányhü nagybirtokosok a német pártok közül nem akarnak belemenni a kormányba, a mi könnyen érthető és így mindinkább bizonyossá válik az, hogy hivatalnok-miniszterium fogja átvenni az ügyek vezetését, legalább egyelőre és e tekintetben Clary gróf kombinációja nyer mindinkább tért.

Daczára annak, hogy ugy a bal, mint a jobboldalok hallani sem akarnak hivatalnok-miniszteriumról, a legnagyobb valószínűség a mellett szól, hogy az ultima ratio mégis az lesz, hogy hivatalnok miniszterium fogja a lemondott kormányt felváltani.

A váltság minden valószínűség szerint tovább fog húzódni, mert hír szerint a korona még több parlamenti férfiú véleményét akarja meghallgatni, mielőtt a végleges döntést megtenné. A mai estilapok valamennyien oda konkludálnak, hogy Liechtenstein herceg missziója ért véget, de úgynevezett rosszul áll és nagyok a kilátások egy hivatalnok-miniszterium szervezésére.

A belgrádi ítélet.

Belgrád, szept. 25.

A rögtönítélő bíróság elnöke háromnegyed 9 órakor elővezetette a vádlottakat.

Ilyett, hogy álljon, vagy hogy a rendőrkapitány parancsa folytán ne köpjön a földre, hogy felöltöztetse a ruháit, hogy a földszinten kalapot ne viseljen . . . hát tudja mit mondott volna Mirebau? „Menjen és mondja meg azoknak, a kik önt küldtek, hogy . . .” stb. stb.

— Nagyon helyesen! És igaza is lett volna.

Most elhallgattunk. Éppen a vámhivatalhoz érünk és a hivatalnok kérdi:

— Van valami bejelenteni valójuk?

— Igen, én szabad ember vagyok.

Ez alatt menetközben egy dohánytörszédet kerestünk; szerettem volna rágyújtani, de nem volt gyújtófám.

— Csak ez hiányoz? kiált föl a szabad ember; várjon csak kissé!

Egyike felé ment ama vörös jelző tábláknak, a melyeket „Tűzjelzőknak” hívnak, egy botlással eltörte az üveget és elküldte az utca nevét, melyben épp voltunk. Két perc múlva egy tűzoltó-kocsi állott előttünk Társam odalépett a bátor katonák elé és mondá:

— Nem tudna valamelyikük egy skatulya gyújtófát kölcsönözni.

Nina.

— Angol regény. —

Az Ellenék részére fordította: AMICA.

I.

— Nem é? kis megalkodott teremtes, hogy merészel maga ilyeneket mondani? kiáltá az ifjú félig komolyan, félig tréfásan.

Elsőnek Knezevics, a merénylő, lépett be vasraverre és örök kíséretében. Utána jöttek, szintén vasra verve, Nikolics ezredes, Kovacevics, Dimics, Gyurics Milán érsek, Protics Sztóján, Zsifkovics Gyuba, Novakovics Gyoka nyug. főhadnagy, Milinkovics-Alavantics Radivoj és Pavisevics ügyvéd.

A többi vádlott, köztük Pasics, Tausanovics, Sztójkovics Sztóján, Jovanovics százados, bilincs nélkül jelent meg.

A bíróság a szerb büntető törvény 87. §-a alapján Knezevics merénylőt és a Czetinyébe kivándorolt Tajcs Ránkót **golyó általi halálra ítélte.**

Nikolics ezredes, Kovacevics, Dimics, Uroszevics Antall, Krezovics Demeter, Gyurics esperes, Milinkovics-Alavantics, Zifkovics Gyubát, Novakovics Gyokát, Pavisevics Iván ügyvéd és Protics Sztóján szerkesztőt nehéz rablánczon töltendő **20 évi sulyos börtönre ítélték.**

Mint bűnrészeseket, a kiknek tudomásuk volt a felségárulás előkészületeiről, de a hatóságok nem tettek jelentést, **5 évi fogházra ítélték:** Pasics, Angyelics-Jovanovicsné, Miloradovics Gája, Sztójkovics Jovan, Todorovics Jovan, Stefanovics Jovan és Milena és Rajkovics Toma vádlottakat.

Tausanovics Kosztát felségértésért **9 évi fogházra ítélték.**

Fölmentették Stanojevics Aca, Pantelics Urosz, Jovanovics Mladen százados, Sztójkovics Gyoka tanár, Marinovics és Szávics Avram vádlottakat.

A pör költségeit a vádlottak közösen tartoznak megfizetni. Az ítélet kihirdetése után Zsivkovics Gyula ügyvéd ezt kiáltotta:

— Éljen Sándor király, de — itt a bírakra mutatott — isten óvja őt ilyen barátoktól.

A többi vádlott nyugodtan viselkedett. Az ítélethirdetés után valamennyit visszavitték czellájukba.

Knezevicsot tegnap délután 4 órakor végezték ki.

Belgrád, szept. 26.

Sándor király megkegyelmezett Pasicsnak, a ki táviratilag köszönte meg a kegyelmet.

Vidék.

Egyik fővárosi napilapban egy brassói tudósítás jelent meg, mely reflexiókat kelt a belügyminiszternek zászlórendelete fölött. Nem keressük, mert ismerjük a forrást, a honnan e híreske fakadt. De kötelességünknek tartjuk élelken tiltakozni minden olyan híresztelés ellen, melyek a brassói nemzetiségi viszonyokats különösen a brassói szászok magatartását hamis világításban tüntetik föl a közönség előtt. Hogy a nevezett rendelet a szászok körében lehangoltságot idézett elő, az bizonyos. Bizonyítja az is, hogy a szász választók szűkebb választmányára a „Kreissauschuss” gyűlést tartott, hogy a szász képviselőket utasítsa a rendelet elleni állásfoglalásra. De hamis az a töltetés, mintha a szászok a kék, piros színeket egészen ártatlanul használták, azokkal soha a

Hiszen Nina, én számos évekkal hosszabb ideig éltem e világban, mint maga és ezeket a dolgokat jobban kellene tudnom egy ilyen gyermeknél, a milyen maga.

— Stafford ezredes ur, én huszon két éves vagyok.

— És én harmincz négy; Dunstan kisasszony, tizenkét évvel vagyok idősebb magánál, — kis Nina — tizenkét évvel, — tizenkét évvel! — ismétlé merengő hangon.

— Az nem sok, — volt a válasz.

Ezredes ur, én szinte olyan idős vagyok, mint ön. A nők tíz évvel mindig idősebbek a férfiaknál.

— Némely nők, édes kicsikém, de nem az olyan nők, a milyen maga; különben is — sóhajtván — én sokkal idősebb vagyok az éveimnél. Nos, tévé utánna, ez az utolsó szava? Nina, jöjjen el velem kedden és én ígérem magának, hogy nem iszom és nem káromkodom.

— Ön soha sem iszik és nem fog káromkodni, mert nők lesznek jelen, mondá Nina. Stafford ezredes ur, miért bosszant engem? Ön tudja, türelmellenül, hogy nem mehetek.

Ez időre az erdő széléhez érkeztek és Sz-Mihálynak a fő utcájába léptek, melynek a közepén a papilak állott.

Kevesen voltak kint az utcán, de Stafford megengedte Ninának, hogy kezét a karjáról elvegye és a leány türelmetlen tiltakozása után, hogy nem fog elmenni, hallgatva ment az oldala mellett, míg a papi lakhoz, egy alacsony köepülethez érkeztek, mely az országutal kissé hátrább volt építve, régi divatu tornáccsal, melynek oszlopait a pompás színezetű virginiai repkény futotta be.

— Ön be fog jönni Evett bátyámmhoz? mondá a fiatal leány félig bátorlalanul, félig pajzánul, a mint szemét egy pillanatra az övéhez emelte és pillanatnyi habozás után,

magyar állam-eszme ellen nem tüntettek volna. Már maga az a körülmény, hogy a színek használatával a magyar nemzeti zászlót rendszeresen, czélzatosan mellőzték, elegendő lett volna a miniszteri rendelet jogszolgáltatására, nem számítva a magyar lobogó gyakori megsértését, meggyalázását.

Hamis viszonyokat mutat föl a czikk, midőn így ír: „Azt itt érti és méltányolja mindenki, hogy az oláh lobogók kitűzését tiltalommá sújta a kormányzat”. Hiszen az egész dolog kifejlődésére éppen egyeneseknek az oláh színek használatára miatt való megbírságolásra adott alkalmat. Ezt látták sérelmesnek egyes szász urak s emiatt az állítólagos „basáskodás” miatt tett felterjesztést polgármester és alispán, erre a felterjesztésre jött le válaszul a kérdéses rendelet.

Az az érvelés, hogy más városok magánházain is láthatni a város színeit, s hogy ha ez ott nem tüntetés, miért legyen az éppen Brassóban? Ez a brassói viszonyokkal való teljes tájékoztatást mutatja. Nem mindegy az, ha Budapest használja a város színeit, ha a brassói szász használja a piros, kék színt, hogy szeme a gyűlölt, piros, fehér, rongyokon meg ne botránkozzék.

Még egyet. Hogy azok a helybeli körök, a kik buzgón ápolják és fejlesztik a szászság körében a magyar hazaszeretetet, azt remélik, hogy az említett zászlórendelet még nem utolsó szava az államkormányzatnak. Ez egyszerűen nem igaz. Mert azok a körök, kik terjeszték, ha tudnák, a szászok között a magyar haza szeretetét, lelkesen tapsolnak a belügyminiszter rendeletének, azok a körök pedig, kik zugnak és lehangoltak a rendelet miatt, a magyar haza szeretetétől legalább is oly távol vannak, mint Makó—Jeruzsálemtól.

Ennyit az ügy helyes megvilágítása érdekében.

Brassói.

A kolozsvári ipar-szövetkezetből.

— Zattler Sándor elnöki megnyitója. —

Tisztelt iparos-társaink!

Ha visszapihlantunk a múltra és kutatjuk iparunk akkori fejlődését, azt fogjuk észlelni, hogy mindig voltak oly ipartársulatok, a melyek az iparosokat együttműködésre ösztönözték, mely társulatokat koronás királyok oly kiváltságokkal látták el, a melyek által minden irányban megvédhették jogait, — melynek következtében, ha az iparos szakképzett sége folytán önállóságot nyerhetett, — biztosítva volt existenciája. Nem akarok tisztelt közgyűlés visszameenni századokra, sőt tízedekre sem iparunk, különösen a kis ipar érdekei kutatásával, különösen azért, — mert tudjuk azt, hogyha az iparos szakosztály oly célokat tűzött volna ki magának, melyek által úgy maga — mint a hazai iparnak fejlődését kívánta elérni, — pórtolás hiányában sohasem szorítottat háttérbe, — sőt ha igazat akarunk mondani, a magasabb körök osztályai örömmel ragadtak meg minden alkalmat, hogy hazánk ipara fejlődését és az iparosok jólétét mentül gyorsabban és fokozatosabban elősegítsék s ha értelmezzük a kormány szavait, a melyből az érthető, hogy a jelenlegi vámpolitikai mellett az ipart fejleszteni lehet, — hanem kell is: akkor el kell ismernünk azt, hogy nekünk iparosoknak különösen kötelességünk — már csak azon okból is, mivel mi vagyunk azok, a kik az iparnak előnyeit és hátrányait naponta saját tüzheleink mellett tapasztaljuk, mindent elkövetni, hogy iparunk fejlődjék és az iparosok jóléte fokozódjék.

S ha tekintetbe vesszük még azt, hogy jelenben éppen városunk szülőtte, Hogedüs Sándor kereskedelemügyi Miniszter Ur Ó Kegyelmezsége vette az iparosok ügyeit pártfogásába, a ki már eddig is — különösen a kisiparosok érdekei mellett oly műveleteket

eszközölt, — mi által a későnjövő századok iparai is alda fognak róla megemlékezni, de mivel épen most állt hazánkban a kisipar azon a ponton, hogy vagy virágzni és fejlődni fog, vagy elenyészik az enyészet tengerebe, hogy soha felszínre ne kerüljön, de hála az égnek! elértük azt az időt, hogy hazánk összes népei, a koronától lefelé, egész az egyszerű munkásig, váltetett erővel oda-működik, hogy iparunk minden irányban fejlődhessek és a hazai kisiparosaink felemelkedhessenek arra a nivóra, a melyre a 19-ik század végére fel kell, hogy emelkedjenek.

Ezekből kiindulva vettük mi is azt a bátorságot magunknak, hogy városunkban alkossunk egy oly intézményt, mely a társulási eszméjét visszaidézte és aként juttassa érvényre, hogy hazánk összes kisiparosai ezt utánózza, hogy oly munkát végezzenek, miáltal elérhessék azt az időt, miszerint soha sem bánják meg azt, hogy iparos-pályára léptek és mégis, ha vissza pillantunk azon rövid időre, a mióta akciót indítottunk városunkban — ennek érdekében — azt fogjuk észlelni, hogy nagyon sok akadályokkal találkoztunk. Ha ezek mellett tekintetbe vesszük azt, hogy a „Kolozsvári Első Általános Ipar-szövetkezet” úgyne mely gyors léptekkel halad előre, örömmel tekintünk működésünkre, mert tudjuk azt, hogy ezen szövetkezet czélja nem önérdék, hanem mindnyájunk érdekeit képviseli s hogy aztat nem csak mi, kisiparosok, hanem városunk magasabb körői is elismerik, miben senki sem kételkedhetik, e mellett elég bizonyosság az, hogy a folyó évi július hó 16-án megtartott nagygyűlésen városunk intelligenciája közül is többen szerencsétlenné megjeleneztünk. Örömmel jelezhetjük azt is, hogy különösen dr. Haller Károly királyi tanácsos s egyetemi tanár ur, ki az iparnak fejlesztése érdekében tett működésével eddig is hervadhatatlan babérokat szerzett magának, szíves volt a folyó évi augusztus hó 27-én tartott alakuló gyűlésen szövetkezetünk diszlemlőkséget elfogadni, a ki azóta már nem egyszer adta jelét szövetkezetünk iránti érdeklődésének, miből kifolyólag jóindulatu tanácsával bennünk mindig örömmel és készséggel támogat; de ott látjuk melletünk működni — szövetkezetünk érdekében városunk országos képviselőjét: Báró Feilitzsch Arthur urat, ki már első nagygyűlésünkön is jelét adta azon önzetlen pártfogásának, a melyet szövetkezetünk érdekében tanúsit szózta is készséggel tesz mindent meg, hogy szövetkezetünk sikere biztos lehessen, s ha szabad itt említenünk még azt, hogy Szvacina Géza, városunk ügybuzgó polgármestere, már előtte való első ízben megjelenésünkor azon biztató szavakat hangoztatta: hogy ő nemcsak szavakkal, hanem tettekkel fogja előmozdítani szövetkezetünk jövőjét. — S ha tekintetbe vesszük még Gáman Zsigmond iparkamarai titkár működését, melylyel szövetkezetünk ügyét pártolja és doktor Várady Aurél szövetkezetünk jogtanácsosának fáradságtalan működését, szövetkezetünk felvirágztatása érdekében s kutatjuk a magasabb körök és városunk összes polgárai jóindulatu érdeklődését szövetkezetünk iránt és különösen az „Ellenzék” és más napi és hetilapok pártfogását, akkor, ha mi kisiparosok megteszük mindazt, a mit szövetkezetünk felvirágztatása érdekei megkívánnak, bátran hangozthatjuk azon szavakat, hogy: „Isten áldása van működésünkön!”

Ezekből kiindulva, kérjük tisztelt ipartársainkat, zászlónk alá sorakozva, a hazai kézműipar fejlesztését és hazánkban a külföldi ipartárgyak kizsírításának nyomunkában velünk együtt küzdeni szíveskedjenek, de ezt csak úgy tehetjük meg, ha egyetértve és együttesen működünk.

Mulatság.

A marosvásárhelyi első erdélyrészi katonai hadastyán-egylet, gróf Teleki Samu vednöksége alatt október hó 1-én az Erzsé-

— Vajjon, kis boszorkány? — kérde Stafford nevetve, a mint a vörös köpönyegben levő bájos kis alakra lenézett. Maga nem kényeztet. De seba, mig... Hirtelen elhallgatott és a kedves arezról elfordította a tekintetét.

— Mig? — kérde Nina.

— Soh'se gondoljon azzal; a kis leányoknak nem kellene kíváncsiaknak lenni. Ah, Dunstan ur, — mondá, udvariasan felállva és kezét nyujtván — hogy van? A mint látja, ezt a kis leányt hazahoztam. Ne legyen olyan kellemetlen, hogy azt mondja, hogy ő jobban tudja a járást a faluban és körültre, mint én magam.

— Nem megyek annyira, — válaszolá a rektor könnyedén — azonban, merem állítani, hogy Nina nem vészett volna el, de azért lekötelenzettje vagyok, hogy hazahozta. Nina, adsz nekünk teát?

— Igen, Evett bátyám, — válaszolá a leány, a mint térdelő helyzetéről felugrott, a két gentilement egyedül hagyva, mig ő kiment, hogy a tea után nézzen és a vörös köpönyekjét leveesse, mely egy jelmezhalban jól festett volna és habár egy kissé outré, de nagyon festői öltözet volt.

Midőn visszatért, a rektor és a vendége valami politikai mozgalom felett vitakoztak, az öreg ur erősen konzervatív volt, mig a fiatalabbik férfiak ultra-radikál véleményei voltak, vagy látszóttak lenni, melyeket nagy tüzzel és sötét szemeknek vidám vágásával adott elő, mint Nina nagyon jól megértett és midőn tekintettük a teáskészlet felett egyszer vagy kétszer találkoztak, a leány piros ajkain mosoly volt, melyet Stafford viszonozott, a mint őt nézte.

Nina, a kis asztal mellett állva, szürke posztó ruhájában, a Virginai repkény piros leveleivel a kelyhéhez tűzve, csinos képet alkotott, a mint a kis ezüst kanállal a teás

bet ligetben a cs. és k. 62-ik gyalogezred zenekara közreműködésével táncoztal, tűzijátékkal egybekötött sétahangverselyt tart.

SZÍNHÁZ.

A színházi szezon kezdete. Azt irtuk pár nappal ezelőtt, hogy a kolozsvári Nemzeti Színház az új színházi szezon *Verő György Ezer év* című darabjával kezd el, mely a Népszínház volt milleniumi darabja. A mint értesülünk, a műsortervezet megváltozott, mivel a darabhoz szükséges sok új díszlet nem készülhetett el, ezért az igazgatóság kénytelen más darabbal nyitni meg a szezon. A megnyitó előadáson szombaton valószínűleg *Jókai Mór Szigetvári vértanú* című darabját adják, melyben Anna szerepét *Pály Szeréna* fogja játszani. A második előadás vasárnap valószínűleg népszínmű lesz.

Mi lesz a Mátyás-házaz?

A Mátyás király szülőházának kérdése foglalkoztatta tegnap ismét a városi szakbizottságokat. Ezuttal az a kérdés volt napirenden, hogy mi czélra használják jövőben a most restaurálás alatt levő nevezetes épületet?

Ez ügyben tudvalevően egy ízben döntött volt már a kommunitás és kimondta, hogy Mátyás házát átengedi hosszabb időtartamra az Erdélyrészi Kárpát-Egyesületnek, mely ott helyezi el az erdélyi ethnographiai muzeumot. Ezt a határozatot azonban Somody István felelősebe következtében feloldotta a belügyminiszter.

A tegnapi szakosztályi ülésen ilyen előzmények után kezdtek hozzá a tárgyaláshoz, a mely az egész délutánt igénybe vette.

Előadó Kossa Elemér tanácsjegyző volt, a ki igen szabatosan ismertette a kérdést s előterjesztette az E. K. E.-vel kötendő szerződés tervezetét, mely szerint a házát 90 évre bocsátaná a város az E. K. E. szolgálatába. Egyidejűleg előterjesztetett a tört. erekléy-muzeum igazgatóságának ugyancsak a ház átengedésére vonatkozó kérése, a melyet a muzeum régebben intézett volt a tanácshoz.

A kérdéshez elsőnek Nagy Lajos szólalt fel, a ki — felfejtésével annak, hogy a két intézmény között nehéz a választás — bizonyos adatok beszerzéséig halasztást indítványozott.

A halasztási indítványt Somody István pártolta, a ki tovább menve, azt kívánta, hogy a város ne adja fel annak lehetőségét, hogy a Mátyás-házat valamely más módon jövedelmezőbben értékesítse.

Tutsek Sándor szintén ellenezte a kért átengedést, legrosszabb esetben is garanciákat követelt az iránt, hogy a város áldozatkészsége nem fog tért nyitni az új muzeumban olyan állapotoknak, a miok az „Erdélyi Muzeum”-nál a régi regime alatt meghonosultak. E czélból azt kívánja, hogy az átengedés időtartama korlátoztassék.

Ehhez a kívánsághoz hozzájárult Feilitzsch Arthur br. is, a ki egyébként melegen ajánlotta az E. K. E. kérdésnek teljesítését.

Hasonló szellemben szolt még egy érdekes beszédben Sándor József is, mig Török

kannába, melyre a tűz világa sütött, a teát mérte, tej szint és czukrot téve azokba a rut régi divatu kék csészékbe, melyek egy porcelán gyűjtő olragadatásba hoztak volna és a házi asszonyias foglalatosságot oly kedves komolysággal végezte, mig a sötét burkolatu szoba függönyeivel és a magas fehér vázák, ugyan olyan vörös repkény levelekkel megtöltve, a milyeneket Nina viselt, a kelyhéhez tűzve, oly találó és festői háttért képeztek, a mi egy festői bálmatla ejtett volna.

— Nina és én a lóversenyek hasznos és káros voltáról beszélgettünk, — mondá Stafford ezredes, amint az asztalhoz ment a csészéjét elvenni, mit a fiatal leány édes mosolygással és pillantással adott neki. Nem tudom ötöt az én véleményemre téríteni.

— Ezt örömmel hallom, — mondá Dunstan ur mosolyogva. Talán eljön az az idő, midőn mi nyerjük önt meg a miénkre.

— Talán, — volt a válasz. Ki tudja? Nina nem ad nekem czukrot?

Dunstan kisasszony nevet és helyre hozza a mulasztását és később a Rektor valami mentésget mondva, vissza ment a dolgozó szobájába és vendégüknek a mulatgatását a hűgára bizta.

A kis szobában sötét kezdett lenni; kint az utca csendes volt és elhagyott és az a két vagy három lámpa, mely a fő utca díszekedett, meg volt gyújtva. A tűz vidáman pattogott és midőn a cseléd bejött, Anna kisasszonytól megkérdezni, hogy gyujtson-e világot, az visszatámasztotta.

A szürkület oly kellemes — mondá mosolyogva. Mert tudja, ha a lámpát behoznák, valamit kellene dolgoznom és néha oly kellemes lustálkodni!

— Ah, a semmit nem tevés oly édes! — mondá Stafford nevetve.

(Folytatása következik.)

István inkább Somody nézetéhez csatlakozott.

A hossza nyult vita befejezése után a szakosztályok kimondták, hogy a Mátyás-házat feltétlenül múzeum céljára vélik felhasználandónak. E mellett mellőzték Nagy Lajos halasztási indítványát is. Mivel azonban az idő előhaladt, az E. K. E.-vel kötendő szerződés tervét már nem vehették részletes tárgyalás alá. Ezt ma délután kezdik meg a szakosztályok, melyek előreláthatólag csak napok múltán fejezik be tanácskozásait.

Kolozsvár tagosítása.

Kolozsvár, szept. 26.

Ma d. e. vette kezdetét Kolozsvár tagosításának első lépése.

A mérnöki ajánlatok felolvasásáról és a mérnök választásról volt szó. A tárgyalás Kolozsvár város közgyűlési termében folyt le.

A tárgyalást Székely Miklós, a tordai törvényszék tagosító mérnöke nyitotta meg. A jegyzőkönyvet Nagy Kázmér jogász vezette.

Érdeklődők egészen megtöltötték a termet, melynek első padjait Bíró Béla, Benigni Sámuel, Nagy Gábor, Koleszár Sándor, Kondász Ferencz foglalták el.

A megjelenők azonososságát Kondász és Szilágyi György igazolta.

D. e. fél 11 órakor vette kezdetét a tárgyalás. Mely csend lett a teremben. Először Bíró előadja, hogy a gyűlés tárgya:

a) a működő mérnök megválasztása;
b) a költség előirányzat megállapítása.

A meghívott gazdák közül Pataki István mézszáros meghalt.

A többiek közül gr. Teleki Gyula és István nem volt feltalálható.

Kijelenti, hogy a tárgyalás akadály nélkül megterhelhető.

Bevette a meghatalmazásokat is és a mérnök választásra nézve az ajánlatokat felfogja olvasni.

Kondász Ferencz kérde, a kisbirtokosok miért nem hívtak meg?

Bíró: Megállapodás szerint csak 50 holdon felüli birtokosok hívatnak meg.

Kondász kéri jövőre a kolozsvári gazd. együletet is meginvitálni a tárgyalásokra.

Ezután felolvassa az ajánlatokat.

Ezek szerint: 1. Stotter László mérnök N.-Szebenből ajánlkozik holdanként 2 frt 50 kr. árért. Belsőiségekért kér 3400 forintot. A fizetéseket a törvényes $\frac{2}{10}$ -es 5 részletben jegyzi.

2. Barabás Árpád mérnök Kolozsvárt ajánlkozik a bel- és külhatárért egyre-másra 2 frt 60 kr. árért s a fizetési részleteket $\frac{2}{10}$ -es előírás szerinti részletekben jegyzi.

3. Keresztiszei Andor tagosító mérnök Kolozsvárról ajánlkozik 2 frt 05 kr. árért. A belterületért átlagban 4000 frtot kér. Fizetési részletek a szokásosak.

4. Pataki Viktor tagosító mérnök, Kolozsvárt. A belváros munkálatait kér 4980 frtot. Külsőségeket 2 frt 11 krt holdanként. Elhelyezkedés előtt minden földtulajdonos birtokjait kiadja.

Biztosítási kötvényt mellékel halála vagy munkaképzetlensége esetére. Az I. részlet 10 egyenlő havi részletekben fizethető.

Régóta nem vállalt. Kartársai 4—6-szor annyit vállaltak ez alatt. Ő ezt számításból tette, hogy a kolozsvári tagosítást fennakadás nélkül elvégezhesse.

Rignáth Albert működő mérnök a város egész területért, 1600 öles holdanként 2 frt 40 krt ajánl úgy a bel mint a kül területért.

A fizetési részletekre nézve a felvételi térkép beigazolásakor kér $\frac{4}{10}$ részt az előmunkálatok hitelesítésének bevégzésekor $\frac{2}{10}$ részt az új beosztási terv végrehajtásának, bevezetésekor $\frac{2}{10}$ s végül a végrehajtás hitelesítésének bevégzésekor $\frac{4}{10}$ részt.

(Közbe kiáltás.) Igen sok: Bíró csendre inti az érdekelteket.

Ezután 5 percet felfüggesztetik a gyűlést.

Érintkezzenek egymással a birtokosok és jussanak megállapodásra a mérnökre nézve ez idő alatt.

Feltett kérdésre a bíró előadja, hogy a város összes területe 22586 hold.

Ebből belsőség 1645 h.

Öt perc szünet alatt nagy zsongás támad a teremben.

Öt perc elteltével kérde az elnök:

Meggyeztek-e a mérnök személyére nézve?

Egyhangulag: Nem.

Kondász Ferencz feleliti, hogy ök, kis birtokosok már előre kijelentették, hogy előnyöknek nem találják sem a kis birtokosokra sem a nagyokra a tagosítást.

Elnök ez nem tartozik ide.

Kondász Ferencz: Ök Pataky Viktort ajánlják. (Zajos éljenzés.)

(Rignáth megelőzőleg kijelentette, hogy holdanként 20 krt enged.)

Somodi István Rignáth Albertet ajánlja. (Éljen.)

Bíró konstataja, hogy két mérnök van a pályázók közül ajánlva.

A birtokosok ennél fogva a birtokok arányában szavaznak.

Elnök előadja, hogy a 83-ik évben hitelesített kataszteri summáriumot használta. (Felkiáltások: Nem jó.)

A p. ü. igazgatóságot megkereste a birtokváltozások keresztülvitelére. Tagadó választ kapott. A tanáshoz fordult, ott azonban csak az adóért vezetik a kimutatást, a területtel nem törődnek, így tehát nem hiteles.

Somody István: Kolozsvár városának kataszteri nyilvántartási hivatala van. Innen a birtokleveket át kell kérni.

Sugár ügyvéd sürgeti a kimutatást, a birtokleveket, ezekben át vannak vezetve a birtokváltozások. E birtoklevekből a summáriumot két hét alatt összeállíthatják.

Átkerettek ezután a birtok izek, a melyekből kitűnt, hogy a birtokváltozások átvezetve, a birtokívek összegezve, lezárva nincsenek.

A tárgyalás ennél fogva elhalasztatik. Új tárgyalás október 1-én lesz.

Felhívás előfizetésre.

Október elsejével ez év utolsó negyedére nyitunk előfizetést.

Kérjük azokat az olvasóinkat, kiknek október 1-én lejár az előfizetésük, szíveskedjenek az október—december hónapokra eső 4 frt előfizetési díjat mielőbb megküldeni, hogy a lapot továbbra is küldhessük.

Elő lehet fizetni bármely naptól kezdve.

Egy évnegyedre 4 frt,
Egy órára 1 frt 50 kr.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, szeptember 26.

— **Unitárius főgymnasium épülete.** Ferencz József püspök elnöksége alatt ma tárgyalták az unitárius főiskola építésére beadott ajánlatokat. A tárgyalás még a d. u. folyamán is tartott. Az eredményt, mely a tárgyaláson résztvevők állítása szerint, egy váratlan fordulat következtében sokakra nézve meglepő lesz, holnap fogjuk közölni.

— **Új tanár a kolozsvári egyetemen.** A közözt. kormány végre betöltötte egyetemünkön a dr. Rózsahegy Aladár elhunytá következtében már évek előtt megüresedett közegészségügyi tanszéket is, a mit különben már rég meg kell vala cselekednie. A hivatalos lap közlése szerint a király a vallás és közözt. miniszter előterjesztésére dr. Rigler Gusztáv budapesti tudományegyetemi magántanárt a kolozsvári tudományegyetemen a közegészségügyi nyilvános rendes tanárává a rendszeresített illetményekkel ki-nevezte.

— **A száz éves honvédtiszt ünneplése.** Említettük az „Ellenzék” szept. 16. számában, hogy a kolozsvári Ereklye Múzeum a 100. évbe lépett, tehát legőregebb honvédtisztet átiratilag üdvözölte s az üdvözlő levél s a múzeum ajándéka átadására Szabadka város főispánját kérte fel.

A kérés teljesítéséről Schmausz Endre főispán az alábbi szép levélben válaszol:

Az Országos Történelmi Ereklye-Múzeum Egyesület
Tekintetes Igazgatóságának

Kolozsváron.

Folyó évi szeptember hó 13-án kelt megkeresésüket távollétem folytán, csak folyó hó 20-án vévén kezeimhez, hogy azon óhajuknak, miként a Szabadkán lakó semsei Semsey Tamás 1848—49-ik évbéli századosnak egyesületük tiszteletbeli tagjának, 100-ik születésnapja alkalmából küldött szép üdvözlő iratot és az emléklő adott 3 darab aranyt ünnepélyes formában juttassam kezeikhez, eleget teszek s mert alig volt még alkalom arra hazánkban, hogy egy régi honvédtiszt, századik születésnapját megünnepeljük, a mai nap délelőtti 10 órára semsei Semsey Tamás 1848—49-ik századost, úgy a város polgármesterét és tanácsát, valamint a 48—49-ik évi itteni honvédek hivataltos helyiségben magam köré gyűjtve, — megfelelő meleg üdvözlés után, — a város főkapitánya által üdvözlő iratukat felolvastatván, azt, úgy az emléklő nyújtott 3 drb. aranyt is, Semsey Tamás urnak legjobb kívánságaim kifejezése mellett, saját kezűleg átszolgáltattam. Ki azt könyveik meghevát átvette és halás köszönetet a jelen voltak ismételt jelenzései és jókívánatai mellett, szép szavakkal kifejezésre juttatta.

Miről folyó hó 13-án kelt megírt levelük megbízatásukban benső örömmel eljárva, midőn a semsei Semsey Tamással szemben tanusított gyöngéd figyelmüket, a magam részéről is megköszöném, van szerencsém a tekintetes igazgatóságot értesíteni.

Kiváló nagyrabecsüléssel Szabadkán, 1899. évi szeptember 23-án.

Schmausz Endre,
Szabadka és Baja városok főispánja.

Ugyancsak Semsey Tamásról egyik bajtársra Brassóból ezeket írja:

Tisztelt Szerkesztőség:
Az „Ellenzék” tegnapi számában a 100 éves Semsey Tamás 1849-es honvéd bajtársáról írt cikkben az is van említve, hogy én tisztelt bajtársam fiának a szabadságharc után voltam nevelője. Midőn ezen tételt oda igazítom ki, hogy nem a szabadságharc után, de azelőtt

igenis voltam preceptora bajtársam Dénes nevű fiának, egyszersmint örömemet fejezem ki a fölött, hogy nyilvános méltóságban részesül azon derék férfi, ki mint képzett katona 48-ig a székhely határvéd ezredben, mint jó hírben álló tiszt szolgált, 48 és 49-ben pedig a székhelyföldön vívott csatákban, mint tüzetiszti tünette ki magát. Brassó 1899. szept. 24. Dr. Otobán Nándor.

— **Hol tartásuk a státus gyűlést?**

A Nagy-Enyeden megjelent „Közérdek” című lap abból az alkalmából, hogy az erdélyi r. kath. statust október 25-ik napjára Kolozsvárra hívták össze, azt ajánlja, hogy ebben a dologban nem ártana „a néhai kedves emlékü” Fogarassy Mihály püspök jó szokását ismét feleleveníteni. Ez a szokás pedig az volt, hogy a néhai püspök a status gyűlést mindig Gyulafehérvárra hívta össze. Kezdetben néhai Lőnhárt Ferencz püspök is így cselekedett, de az utóbbi években ő is Kolozsvárt jelölte ki a gyűlés színhelyét, s azóta állandóan Kolozsvárt tartatnak a status gyűlések. Hát mi nem vitatkozunk e tárgyban a felett, hogy az említett két város közül, melyiknek van több joga ahhoz, hogy a status gyűlést az ő falai között tartsák, azt azonban tudjuk, hogy a gyűlésnek Kolozsvárra való összehívása a tagok egyetemes óhajására történt; ezenkívül Kolozsvár a központja az erdélyi róm. kath. egyházmegyének, a vasuti összeköttetés minden tekintetben előnyösebb, aztán meg termeti is vannak, a hol gyűlésezhetnek, még tán szálló is, a melyekben a tagok szállást kaphatnak és tán különbet, mint Gyulafehérvárt. De mindezek mellé itt székel az igaztanács, itt van ennek az irattára, s ha a gyűlésen valami aktára van szükség — mindig közügyben vannak. Ezek és még sok egyebet nagyon is megokoltá teszik azt, hogy a status-gyűlések Kolozsvárt tartassanak, mint az e célra legalkalmasabb helyen. És ha tovább fűznék a dolgot, hát ezek a körülmények még egyebet is megokoltá tennének, egy ennél jóval nagyobb jelentőségű áthelyezést, a minek aztán Gyulafehérvár csakugyan nem örvendene. No de hát ez is csak elkövetkező valamikor; addig mi kolozsváriak megelégszünk azzal, ha egy időre legalább a status-gyűléseket állandóan és rendszeresen Kolozsvárt tartják meg.

— **Egy rendőri közeg hőstette.** Egy rendőri közeg a kolozsvári rendőrhatszágánál — úgy látszik — abban keresi az örömet, ha vissza élhet azzal a hatalommal, a melylyel rendelkezni vél és olyan dolgokra használja a kardját meg a pálczáját, a mikre nem volna szabad. Nem első eset már az, hogy az oldalán lévő kardot és a kezében lévő pálczát meg nem engedett módon veszi használatba. Az, a mit tegnap elkövetett egy védtelet öreg emberen, úgy látszik csak folytatása a régi divatnak. Tegnap — mint szemtanuk nekünk beszélik — az történt, hogy ez az ur a Hója nevű szőlő hegyben, állítólág tetten ért egy szegény öreg munkás embert, a ki a más kertjében a földről néhány szem szilvát szedett össze. A rendőr közeg az azzal kezdte az operációt, hogy azt a nyomorult öreg embert először is a kardjával alaposan elverte s a mikor ezzel az eszközzel elfáradt, fogta a pálczáját s azzal verte tovább. A szerencsétlen öreg jajkiáltásaitól lett hangos a Hója említett környéke s a kik látták a gyalázatos brutalitást borzalommal beszélnek a rendőrközeg legujabb hőstettéről. Am ezzel még nem elégedett meg ez az „ur”, hanem mikor már az a szegény öreg tehetetlenül vergődött a lábainál, gallóron ragadta s úgy vonszolta maga után. Szemtanuk elbeszélése szerint még azt a nyilatkozatot is tette, hogy köszönje meg az illető, hogy nem volt nála más eszköz, különben megölte volna. Hát mi egész egyszerűen bejelentjük ezt a felháborító esetet a polgármester urnak s elvárjuk, hogy e rut visszafelé dologban haladéktalanul metegye a szükséges intézkedéseket.

— **A magyar katolikusok ünnepe.** A magyar kath. egyház alapításának 900 éves fordulójára és az egyetemes kath. jubileumra a jövő esztendőre tervezett ünnepélyekkel kapcsolatban, — mint értesülünk — a hercegprímás a kormányynyal egyetértve ő felségének előterjesztést fog tenni az első magyar király koronázásának 900 éves fordulója alkalmából rendezendő ünnepelések tárgyában, a melyek a főntemlített jubileumokkal egy időbe esnek és így a kath. egyházban együtt lesznek ünneplendők. Egyuttal hirlik, hogy Vaszary Kolos bíboros a pápának is előterjesztést tett az említett magyar vonatkozású jubileumokról, melyekre nézve félkérle, hogy külön jubileumi bucsukban részesítse a magyar katolikusokat. A pápa külön bullát fog most Magyarország hercegprímásához küldeni.

— **A Kolozsvári izr. nőegylet f.** hó 27-én mulatságot rendez a New-York

szálló emeleti termében. A kik terevésből meghívót nem kaptak, szíveskedjenek jelentkezni Fischer Vilmos főterüzetében. A mulatság kezdete este 8 óra.

— **Elhalasztott mérnök-választás.** Megdöbbenő pongyolással volt előkészítve a mai napra a Kolozsvári tagosítási munkálatainak végrehajtásához a mérnök választás. Az eljáró bíró azt sem tudva kik a birtokosok, kik a választók, neki ment a nagy bizonytalannak. A törvények szerint a választásra jogosítottak egy részét meg sem hívták; nem hívták meg azért, mert a bíró még az 50 holdon felüli birtokosok névsorával sem volt tisztában. Kolozsvár város birtok rendezési ügyének tárgyalásához nem szabad oly készsületlenül fogni, mint Alsó vagy Felső-Vidrához vagy más tordamegyei kis községhez.

— **Uj tiszti főügyész Kolozsvármegyében.** Gróf Beldi főispán, midőn Petrá János tiszti főügyész nyugalmába lépett, nem akarván a választóknak prejudikálni, a vármegye legtekintélyesebb és irányadó férfait értekezletre hívta össze s kérdést intézett hozzájuk, hogy kit akarnak a megüresedett főügyészi helyre állítani. Az értekezlet mondatni egyhangulag Deáky Albert mellett nyilatkozott, ki is mint főügyész helyettes, több, mint tizenöt esztendő óta díjtalanul, önzetlenül szolgált a vármegyét. Ennek folytán a napokban aztán a főispán Deákyt helyettesítette is a megüresedett állásra. Deáky az erdélyrészekben már évtizedek óta ismert és becsült egyéniség, ki mindenütt ott van, a hol a hazafiságot és humanizmust szolgálni kell. Nem is kételkedünk, hogy a vármegye egyhangulag fogja annak idejében megválasztani. Valóban nem csak Deákynek, de Kolozsvármegyének is lehet gratulálni e helyes, igazságos és méltányos kinevezéséhez.

— **Beniczky-Bajza Lenke** — nagybeteg. Mint igaz részvételt értesülünk, Beniczkyné Bajza Lenke, a kiváló irónő, súlyos betegen fekszik a Herczel-féle szanatoriumban. Beniczkyné már hosszabb ideje érzett belső fájdalmakat, de bajának nem tulajdonított nagy jelentőséget és házi teendői mellett szorgotlalt, fáradhatatlanul folytatta szépirodalmi munkásságát. Ma hirtelen rosszul lett és férje Pestmegye népszerű főispánja kívánságára a Herczel-féle szanatoriumba vettette föl magát. Ott ma a jeles sebésztnár operációt végzett rajta, a mely kitűnően sikerült. A kezelő orvosok remélik, hogy Beniczkyné már egy két-hét múlva teljesen felgyógyulva hagyhatja el a szanatoriumot.

— **Szépírásu fiatal ember,** ki iradában több évig volt alkalmazásban, helyben, vagy vidéken állást keres. Czim a kiadóhivatalban.

— **A király az eddigi intézkedések szerint október 1-én a stíriai császári vadászterületre utazik,** a hol szarvasvadra fog vadászni. Az október 4-ikére eső névpnapját a király a műntegi vadászakstélyban fogja megülni. Október második felében hosszabb tartózkodásra Gödöllőre, illetőleg Budapestre jön.

— **A pilseni ősforrás.** A belközép utcában levő „Pilseni ősforrás”, a hol a legjobb sör mérk Kolozsvárt, átköltözik a Státus-palotába, a Szentegyház-utczára nyíló díszes új helyiségbe. A csarnokot, melynek berléje Pfershy Ferencz, csütörtökön délben fogják megnyitni.

— **A szolnoki gyilkost elfogták.** A szolnoki kettős rablőgyilkosság tettesét Nagyváradon elfogták. Sívages Ferencznek hívják, betörésért és lopásért már négyszer volt büntetve. Legujjabban egy belényesi gazdaembert akart kifosztani, kinek hamis öltösket ajánlott megvételtre. A belényesi ember följelentette, minek Sívages neszét vette és megfogott. Nagyváradon azonban hurokra került s ott hirtelenében kivallotta, hogy e hó 13-án, a gyilkosság éjszakáján Szolnokon járt, sőt, amint mondja, azért utazott el onnan mindjárt másnap, *nehogy a gyilkossággal öt vádolhassák.* E vallomás után mindinkább nagyobb zavarba jött, így bebizonyult, hogy olyan vonattal utazott el, a mely korábban indult el, mint a mikor a gyilkosságot felfedezték és Sívages nem tudja nevét adni, hogy kitől hallhata hát ő akkor a gyilkosság elbeszélését? Ebből azt következtetik, hogy a gyilkos ő maga.

— **A trónörökös Délmagyarországon.** Említettük, hogy Ferencz Ferdinánd trónörökös, ki tavaly mint gróf Harcourt Ferencz vendége igen jól érezte magát Torontálban, az idén ismét odautazik. Kezdetben úgy volt, hogy vele jön Lajos Viktor főherceg is, de egy külföldi utmiatt nem jöhet, s így a trónörökös október végén egyedül érkezik Ecskóra. Az ecskói kastélyban már nagyban készülnek is fogadására.

— **Farkasok által megátadott főszoigabíró.** Kellemetlen kalandja volt Győrffy Dező krassószörény megyei szolga bírónak, ki a napokban Pestyere községbe indult akarván, a községhatárában egy egész falka farkassal találkozott. Csakis a kocsis lélek elenlétének köszönhető, hogy sértetlen

maradt, mert a lovak közé vágva, a lovak megvadtak s a legnagyobb iramban húzták a járművet a községbe. A farkasok gazdálkodása különben már 3 gyermek halálát okozta. — Legközelebb hivatalos hajtóvadászat indul ellenük.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósításai és stírgöny-levelei.)

A merénylő kivégzése.

Belgrád, szept. 26.

A Milán király ellen elkövetett merényletnek halálra ítélt tettesét tegnap délután négy órakor **kivégezték.** Az elítélt merénylő a nyitott sírgödör előtt állva hangos beszédet mondott a pap felé fordulva, ismételte, hogy valamenynyi vádlott ártatlan.

Az ítélet hirdetés után a teremben Nikolt ezredes rákiáltott: Látd nyomorult mit tétél velem. Knezevits nyugodtan felelte: Látd ezredes ur, mindent megtettem, hogy megmentsem, de nem hitték el az igazságot.

A kivégzés végrehajtása derült időben folyt le. A vesztőhelyre gyülekezett közönség egykedvűen szemlélte a halálos ítélet végrehajtását.

Knezevics kötéllal megkötve közönséges ruhában egyenes tartással, de láthatóan megzavarodva közeledett a sírgödörhöz.

Ekkor az ítéletet még egyszer felolvasták, mire *gyorsan bekötözték a szemét,* s a vele szemben felállított négy csendőr **sörtézt adott, mire a halálra sebzett merénylő lebukott a sírgödörbe.**

Erre rögtön néhány munkás szaladt elő kapakkal s a merénylő holttestét a sírgödörben **elföldelték.**

Szell Kálmán Bécsben.

Bécs, szept. 26.

Szell Kálmán miniszterelnök tegnap délben egy óráig tartó kihallgatáson előterjesztést tett ő felségének a magyar országgyűlés legközelebbi munkaprogramjáról és az országgyűlés ülésének megkezdésével összefüggő ügyekről.

Szell Kálmán miniszterelnök a délután folyamán látogatást tett Goluchowski gróf közös külügyminiszternél és később a bankgassei magyar palotában fogadta több politikai személyiség látogatását, közöttük Kállay Béni közös pénzügyminiszterét és gróf Széchenyi Manó ő felsége személye körüli miniszterét.

A magyar miniszterelnök holnap délelőtt Budapestre érkezik vissza.

A megkegyelmezett Pasics.

Belgrád, szept. 26.

A radikálisok vezére *Pasics*, a kit a bíróság öt évi börtönrre ítélt a királyi kegyelem hírladása után nyitott kocsin azonnal elhajtattat a fogház udvaráról.

Szell Kálmán itthon.

Budapest, szept. 26.

Szell Kálmán miniszterelnök Bécsből hazaérkezett Bpestre.

Ferdinánd Bécsben.

Bécs, szept. 26.

Ma reggel Ferdinánd Bécsbe érkezett. A király kihallgatáson fogadta.

Uj érsek.

Bécs, szept. 26.

A hivatalos lap közli Skrebenszky érsekké kinevezését.

Transvaali dolgok.

Pretoria, szept. 26.

A svédek, norvégek, dánok elhatározták, hogy Transvaalt támogatják.

A zsidók gyűlést tartottak s elhatározták, hogy pénzt és csapatokat ajánlanak fel a kormánynak.

Nyerőszám a szemétnben.

Budapest, szept. 26.

Az osztálysorsjátéknál tegnap egy nyerőszámot a szemétnben találtak.

A sorsjáték igazgatósága ma nyilatkozik.

Nyilatkozatában azt mondja, hogy a szerencsét hozandó numerus az árvaléány figyelmetlenségéből került a szemétnbe.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölő szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYAR MIHÁLY.

Nagyküüllővármegye alispánjától.

Sz. 22331—899.

909. 2—2

Pályázati hirdetmény.

Ezer forint évi fizetéssel és 200 forint évi lakbérrel javadalmazott szolgabírói állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom pályázni óhajtoikat, — hogy az 1883. évi I. törvényzikk 3. §-ában előírt minősítéssel felszerelt pályázati folyamodványukat folyó évi október hó 10-ig a főispán úr ő méltóságához adják be.

Ségesvárt, 1899 évi szeptember hó 22-én.

Somogyi
alispán.

Sz. 24628—1899 tan.

905. 2—2.

Bérlet hirdetés.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező és Felek községben 10. szám alatt levő házastelek a rajta levő koresmával és melléképületeivel, a hozzátartozó kerttel, valamint a város „Szálás” nevű erdejében levő „Pojána” nevű és 40 holdnyi terüfogatú kaszálóval, a melyből csak 3 hold nem képezi a bérlet tárgyát **folyó évi szeptember hó 28-án délelőtti 11 órakor** a városház közgyűlési termében tartandó nyilvános árverésen bérbe fog adni a következő feltételek mellett:

1. A bérleti idő kezdődik 1899. évi október hó 1-én és tart (3) három évig.
2. Kikiáltási ár az évi bér: 501 forint 13 kr., azaz ötszázegy forint 13 krajczár.
3. Árverezők a kikiáltási ár 10 százalékát kötelesek bánatpénzül letenni.
4. Írásos zárt ajánlatok az árverés megkezdésének időpontjáig a Tanácshoz benyújtandók.

Az árverési feltételek és szerződési pontozatok megtekinthetők a városházán, az emeleti 6. számú szobában.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsától 1899. évi szept. hó 24-én.

Szvacsina Géza, polgármester.

Sz. 979—1899 vég.

911. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvár-városi kir. járásbíróság 1899. évi VII. 1333/II. számú végzése következtében Sipos Gábor kolozsvári ügyvéd által képviselt Kolozsvármegyei takarékpénztár és társa javára Salamon Antal és Pataky Sándor kolozsvári lakosok ellen 70 forint és járul. erejéig 1898. évi december hó 3-án fogantatott kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 753 forintba becsült szobabeli bútorok és egyéb álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kolozsvár-városi kir. járásbíróság 1898. évi V. II. 1333/4 számú végzése folytán 70 forint kötelezés, ennek 1898. évi április hó 30. napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 38 forint 93 krajczárban biróllag már megállapított költségek erejéig — Kolozsvárt, — Külmagyar-utca 33. szám, és fűrdő-utca 1. szám alatt a végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközölésére **1899. évi szeptember hó 27-dik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi szeptember hó 14. napján.

Dupschek Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 1395—899.

910. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvár-városi kir. járásbíróság 1899. évi Sp. I. 357/4 számú végzésével Koleszár Sándor ügyvéd által képviselt Magyar Mihály felperes részére Macskási Sámuel alperes ellen 350 forint követelés és járul. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesről folyó évi augusztus hó 3. napján lefoglalt 463 forint becsült ingóságokra a Kolozsvár-városi kir. járásbíróság VI. 1089/2.—1899. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán Kolozsvárt, Nagyszamos-utca 7. szám alatt leendő megtartására határidőül **1899 évi szeptember hó 28. napján d. u. 3 órája** tűztetik ki, mikor a bíróságilag lefoglalt bútorok, kocsik, ló, fegyver s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

Végre kötelesek a bérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §. értelmében azon követelési összeget, melyre törvényes zálog-jogot igényelnek, az árverés megkezdése előtt alólírt kiküldöttnek szóval vagy írásban bejelenteni.

A törvényes határidő hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számított.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi szeptember hó 12. napján.

Ligeti József,
kir. bírósági végrehajtó.

Értesítés!

Arról értesültem, hogy három évtizeden át a legnagyobb közmege elégedésre működő és a legdisztingáltabb izlést is kielégítő butorraktáromban és műhelyemben ügyeim rendezéséhez szükséges rövid szünetet többen, kenyérszárazságra irányuló rosszindulatú koholmányokkal ama híresztelésekre használták fel, hogy a régi 30 éves működésem teréről végleg visszaléptem, nyugalemba vonultam, dolgozni már teljesen képtelen vagyok, munkát többé fel sem vállalom. Minthogy kiváló izlésemről és pedáns munkámról külföldön elismert nevemet megrontani másképpen — pl. versenymunkával — nem voltam képesek, mindezt csak azért híresztelték és hírszerelték ma is, hogy helybeli és vidéki régi vevőim, a kik mindenkör kizárólag engemet voltak kegyesek becses megrendelésükkel kitüntetni, üzletemből e szünet alatt elszakjanak.

Éppen ezért az igazságnak, előkelő vevőimnek és a magam önértékének tartozom a tendenciózus rágalomk demontálásával. A mit írték is tenni ama tiszteltteljes kérés által, — hogy sziveskedjenek személyesen meggyőződni egy próbarendelés által az összes állítások ellenkezőjéről — mely alkalommal befog bizonyosodni, hogy képes vagyok pedanteria, pontosság, tisztaság, tartósság, izlés jutányosság tekintetében versenyezni a hazai és külföldi legelőkelőbb cégekkel éppen úgy, mint eddig, sőt nyugodt lelkiismerettel állíthatom, hogy ezantul még sokkal inkább.

Azonban nehogy félreértessem. Nem dicsővésképpen teszem ezt az ajánlatot, hanem a félrevezetett nyilvánosság felvilágosításául.

Ezek után van szerencsém jól ismert cégemet ismét ragyrabecstült jóindulatukba ajánlani, különben új berendezések, garnitúrák kibővítése, bővítése, mindezen javítása, átalakítása, vagy becsesítése tekintetéből. Ugyezintén bátorodom felhívni becses figyelmüket új, vagy régi bútorokat „moly mentesítő” preparatumomra, melylyel több évi módosítás után a legbiztosabb eredményt értem el.

Becsés megrendelésüket kérve maradok kiváló tisztelettel

415.32—*

Duchony János és fia.

Üzlet megnyitás!

Folyó hó 28-án esütőrtökön megnyitom a „Grand Pilseni Sör-csarnok”-ot román. kath. Státus épület 3. szám alatt és kizárólag csakis a Grand Pilseni Sör-csarnokban a Státus épületben és a belkő-zép-utcai mintá sörteremben kapható poharakban a világhírű pilseni sör

a „Pilseni ősforrás”-ból.

Ajánlom továbbá tisztán kezelt valódi erdélyi hegyi boraimat és kitűnő magyar konyhám.

Elvállalok minden időben társas ebédeket, lakomákat, min-denemű halak disztését, étkezésre előfizetés (abonómát) valamint 20 százalékos szelvénykönyvecskék is állanak a n. érd. közönség rendelkezésére.

A n. érd. közönség eddig tanusított becses bizalmát kérve maradtam Kiváló tisztelettel

730. 9—10.

Pferschy Ferencz vendéglős.

Eladó házas-telek!

Kolozsvárt, a Kismester-utczában 3. sz. alatt levő

külön álló házastelek,

mely áll 4 szoba, konyha és mellékhelyiségekből, szabad kézből

eladó!

Értekezhetni a tulajdonossal főter 7. sz. alatt. 900. 2—6

Szöllő

legfinomabb csemegefajokból mindennap friss küldemény Arad és Ujvidékről, kosár- vagy kiló számra.

Kávék

általánosán kitűnőnek bizonyult legjobb minőségű fajok. Egyedüli és kizárólagos eladása a Guatamalai takarékcuba kávénak, 1 kiló 1 forint 20 krajczár.

Kapható:

Fuhrmann Károly

fűszer, csemege- és borkereskedésében

Kolozsvárt

(Hid) Wesselényi Miklós-utca 9. szám 890. 9—26.

A NAGY KRACH!!

New-York és Londonban nem kimélték meg az európai szárazföldet sem és azért egy nagy ezüstáruvágyá indítva érezték magát, hogy az egész készletet csak a munkaerő egy kis kárpótlása ellenében eladja. Én felvagyok hatalmazva ezen megbízást teljesíteni, miért is csupán 6 forint 60 krajczár küldöm a következő tárgyakat:

- 6 darab finomabb asztali kést, val. angol pengével,
- 6 darab amerikai szab. ezüst vellát, egy drbból,
- 6 darab amerikai szab. ezüst evőkanalat,
- 12 darab amerikai szab. ezüst kávéskanalat,
- 1 darab amerikai szab. ezüst levestarót,
- 1 darab amerikai szab. ezüst tejmerőt,
- 2 darab amerikai szab. ezüst tojás-serleget,
- 6 darab angol Viktória-tálcazt,
- 2 darab igen hatásos gyertyatartót,
- 1 darab teaszűrőt,
- 1 darab finom csukorszórót,

44 darab összesen csak 6 forint 60 krajczár.

Ezen 44 tárgy előbb 40 forintba került és most csak 6 forint 60 krajczár, minimális áron kapható. Hozzá tisztító por 10 krajczár. Az amerikai szabad. ezüst egy kívül-belül fehér fém, mely ezüst színét 25 esztendeig is megtartja, a miért jótállok. Annak bizonyosságául, hogy ezen hirdetés

nem csalás!

kötelezem magamat bárkinek, kinek az áru nem tetszik a pénzt visszaadni. Senki se mulassza el ezt a kedvező alkalmat, hogy ezen díszes garnitúrát megszerezze, mely gyönyörű

nász- és alkalmi ajándék,

továbbá minden jobb háztartásba kiválóan alkalmas.

Egyedül csak

HIRSCHBERG A-nál

a szabadalmazott amerikai ezüstgyárak kiviteli áruházában kapható.

Bécs, II., Rembrandt-strasse 19/K. Telefon 7114.

Sztőküldés utánvétellel, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében.

Valódi csak az oldalt látható védjeggyel (egészségi fém.)

Kivonat az elismerő levelek ezreiből:

„Megkaptam a küldeményt és megvagyok elégedve, kérek újból egy küldeményt 6 forint 60 krajczár — Kolozsvár, Bámfy baróné.

A küldeményt megkaptam, nagyon megfelel. Gaál, 1898 szept. Cholek-G. C. grné.

A készletet megkaptam, igen megvagyok elégedve, kérek nagyobb küldeményt. — Budapest, I. Fő-utca 7. Paikert Alois dr. és kir. katona-orvos stb. stb.”

Dicső-Szent-Mártonban egy nagyobb kőház eladó!

Felvilágosítást ad Szabó Albert kir. közjegyző Székely-Udvarhelyt. 877. 5—6.

Egy vidéki nagyobb fűszerkereskedésben első detailista primer kerestetik

60 forint fizetéssel,

vagy ellátás mellett 40 forint.

Bizonyítványokkal ellátott ajánlatok a kiadó-hivatalhoz küldendő be. 908. 1—2.

Bérbe kiadó

1899. évi október hó 1-től Kolozsvárt Nagy-utca 6. sz. és Nagyhid-utca 7. sz. alatt levő szálloda, kávéház és étterem teljes berendezéssel együtt.

Bővebbet a háztulajdonosnál Nagy-utca 6. szám alatt.

Ugyanott eladó!!!

3 utcára rugó félhold területű házastelek, a vashid közvetlen közelében, vasuti állomáshoz közel.

Felvilágosítással szolgál Sallak Árpád ur az „Ellenzék” kiadóhivatalában naponta d. e. 11—12 óráig. 907. 2—6.

Eladó burgonya.

912. 1—3

„Magnum bonum” és „Magyar kincs”

I. osztályu házhoz szállítva m.-mázsa 3 forint.

Eladó pinzgauai üszök és fiatal ökrök

legelőn hízalva.

Írásbeli avagy szóbeli ajánlatok az élősuly kilójára szóló ár megjelölésével a tanintézet igazgatóságához f. év október 1-ig intézendők.

M. k. Gazdasági Tanintézet Kolozs-Monostoron.

Uj női kalap és pipere-üzlet!

T. cz. Hölgyközönség!

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy az Unio (Belmonostor) utca 9. sz. alatt egy a legkényesebb igényeknek megfelelő

női kalap- és pipere-üzletet

nyitottam.

Bevásárlási utamról hazatérve a legújabb párisi és bécsi kalapmódok megtekintésére tisztelettel meghívom a t. hölgyközönséget.

A főváros előkelőbb szaknabeli cégeknek szerzett tapasztalataim folytán, remélem, hogy sikerülni fog nekem t. vevőimtel teljes megelégedésükre kiszolgálni.

Szíves partfogásukat kérve maradok

901. 2—2.

kiváló tisztelettel

Heimberg Kata.

U. i. Kalap átalakításokat és díszítéseket jutányos árak mellett elvállalok!

800. 5—00.

HADKÖTELESEK,

kik egy évi önkéntesi szolgálatukat legcsinosabb, legjutányosabb és szabálynak teljesen megfelelő

egyenruha és felszerelésekben

óhajják teljesíteni, forduljanak

KRAUSZ ADOLF és FIA

udvari szállítók

hadfelszerelés és egyenruházati intézetéhez

Kolozsvárt, Unió-utca.

694.12 —***.

